

Delphine Lecompte

Grootvaders fratsen

'S NACHTS KLINKEN ONZE HOBBY'S MINDER VRIJBLIJVEND

De auto is weg
Ik weet nog hoe hij kreunde
Bij het thuiskomen
Als de onverschillige moeder van een doodgeboren veulen
Toch gingen we binnen en
Zetten ons ellendige leven verder.
We hadden altijd kikkererwten in de voorraadkast
Het jachtgeweer werd wekelijks gebruikt en
De hond wist wanneer hij onder de tafel moest verdwijnen
De auto is verkocht aan een gierige tandarts
Toen zijn dochter tien jaar was
Heeft ze mij elf maanden gepest.
Mijn grootvader is dood
's nachts wacht ik op zijn wraakzuchtige verschijning
Overdag denk ik aan zijn hobby's
Waar de auto stond liggen nu geweien
Maandelijks worden ze afgestoft
Door een kuisvrouw die van Frankrijk komt
Ze zegt dat ze twee kinderen heeft
Een begaafde zoon en een marginale dochter.
Niet alle merries zijn onverschillig
Wanneer hun kroost dood neerploft
In de stal, de steppe of het circuszageemel
Mijn grootmoeder kan niet rijden
Noch schieten
Toch hanteerde ze een jachtgeweer.

EEN ARROGANTE KUBIST EN EEN ONZELFZUCHTIGE SPONZENVERKOPER

Mijn grootvader de onverzadigbare sater betaalt
De anemische eigenaar van de paardenmolen
Ik zit op een witte merrie en weet dat ik onbevallig ben
Na 632 rondjes ken ik de reclameborden en de pedofielen vanbuiten
Mijn maag gromt en eerst denk ik dat het termieten zijn
Maar de anemische eigenaar verzekert mij dat de merrie hol is.
Terwijl ik mijn ontsnapping plan
Maakt mijn grootvader een portret van zijn Duitse minnares
Ze poseert naakt met een hoed die ze van een Chileense kaasboer heeft gestolen
Het wordt een chauvinistisch kubistisch portret
Er worden pauzes ingelast om te rekken en te neuken,
Om guimauve madonna's te vreten, om mussen te tellen,
Om steakmessen te wetten en om splinters uit palmen te trekken.
Ik spring van mijn holle merrie en
Val in de schoot van een sponzenverkoper
Hij neemt mij mee naar zijn studio en
Ontfermt zich quasi onbaatzuchtig over mij
Eerst eten we rauwe zalm en radijzen
Daarna mag ik sponzen verknippen
Tot het verguisde hoefdieren en devote herders zijn.
Mijn grootvader werkt het portret af
Zijn Duitse minnares zegt dat het afzichtelijk is
Hij kent te weinig Duits om haar gelijk te geven
Er worden opnieuw mussen geteld en steakmessen gewet
Om de liefde te bedrijven is het te laat
Hij is per slot van rekening kubist en 70 jaar.

OORLOG EN OUDERSCHAP

Hij herkent zijn vader in de documentaire
In de documentaire neemt hij kauwgom aan
Van een mankende Canadees met een vollemaansgezicht
Hij is al seksueel actief, zijn pubervader
Tijdens de copulatie staakt hij het kauwen
Hij plakt de kauwgom achter het oor
Van haar houten patroonheilige
De wulpse bakkersdochter droomt van een groter leven:
Hogere molen, langere laarzen, donkerdere honden.

Ik herken mijn moeder in de supermarkt
Ze heeft mij niet gezien
Ik begluur haar
Ze huilt met een doos muesli in haar handen
Ze zet de doos terug
Een pokdalige man met verfvlekken op zijn jeans vraagt waarom
Waarom ze de doos heeft teruggezet
Is ze arm?
Als ze arm is dan moet ze de supermarkt verlaten
En eten zoeken in het bos.

Mijn moeder is rijk
Iedere dag eet ze een pot frambozenconfituur
Ze neemt geitenmelkbaden
En ze betaalt Armeense wezen
Om Het Oude Testament voor te lezen
Tot ze in slaap valt in haar bed
Dat groter is dan de keuken van het rusthuis waar ik werk
Ze gaat iedere weekdag naar een psychiater
Om van mij te leren houden.

ER LOOPT IETS MIS

Het is onze communicatie
Wanneer hij 'goudvis' zegt
Denk ik aan de verkrachting van mijn nicht
Na de kermis
Het was mijn schuld
Ik wilde niet weg
Toen ik leunend tegen een verlaten waarzegautomaat
Oliebollen vrat beeldde ik mij in
Dat ze veilig thuis zat
Met een kostschoolroman onder een elektrisch deken
(het eerste elektrische deken van De Panne)
Maar onderweg werd ze gegrepen
Door een loodgieter die een kop kleiner was.

Wanneer ik 'waarzegautomaat' schrijf
Denkt hij aan zijn zichtrekening
Er staat bitter weinig op
Net genoeg om olieballen te eten
Om de andere dag.

Nu spreekt hij zonder handen
Tegen zijn straffe dochter
Hij zegt niet dat we naar een supermarkt gaan
Om bier en bloedworsten te kopen
Het zou een leugen zijn.

We bereiken het pretpark
Ik voel mij kinderlozer dan gisteren
Ik koop een ballon voor mijn sweetheart
Er staat een joviale draak op
Hij zegt dat het een verstoten varaan is.

Ik verlaat het pretpark alleen
Onderweg word ik niet begrepen
Ik vraag de weg aan een andere dorpsidioot
Nog word ik niet verkracht
Het is hopeloos.

MIJN TOEKOMST MOET NOG GEKRAST WORDEN

Ik lees de vlekken op Rita's rug
Het zijn onschuldige vlekken
Rita kan ze niet lezen
Het is mijn toekomst
Zwarte sneeuw en onverslijtbaar ondergoed
Die vlekken kunnen haar niet schelen
Ze is lang genoeg bedrukt geweest.

Daarna lees ik het koffiegruis van Patricia
Mijn schetterende roodharige collega
Schetterend over de pompoenen van haar grootmoeder
Mijn gebroken arm in 2013 laat haar koud
Wel wil ze weten hoe het zal gebeuren
Weet ik veel, ik wil het niet weten
Misschien kom ik gewoon een armbrekende ex-stiefbroer tegen.

Ik besef dat ik zonder toekomst verder moet
Alle ruggen zijn gewassen en
De koffie is te koud om de bodem te bereiken
Dus koop ik een krasbiljet en een wispelturig huisdier
Drie mondhoeken naar beneden betekent dat
Ik morgen twee krasbiljetten moet kopen.

Het huisdier is een kater die hongerig binnenkomt
Om van gedacht te veranderen
Hij staart naar de krabpaal alsof het een totem is
Loopt mij straal voorbij
Wordt een tijger
Verslindt mij.